

kalb Graaſand—Simmelfjær. Ministeriet vilde imidlertid have Præſtegaarden i Graaſand, fordi den øſtliche Del af Haderup, der før havde hørt til Karup, ſkulde tillægges det ny Kirkebistrikt Graaſand. Da Præſten berbed vil komme til at bo udenfor de fleſte af Beboerne, haaber man, at en anden Ordning dog maatte endnu kan naas. I December 1889 indſendtes efter Forlangende fra Ministeriet Tegning og Overſlag, hvorefter Ministeriet forlangte tilføjet Deklarationen, at de paagældende Beboere ſkulde vedligeholde den ny Kirke, nanſet de vedblivende ſkulde ſvare Tiende til Sognekirken. Udvalget antog derefter, at Sagen nu var ſaa vidt fremfærden, at Beløbene til de nye Kirker og Præſtegaardene vilde blive optagne paa Finansløven for 1891—92; men da det ikke er ſket, har man troet, da Ministeriet altid har viſt ſig velvillig ſtemt for Sagen, at den vilde fremmes ved en Henvendelse til Folketinget om, at ſamme vilde bidrage til dens Fremſtyndelse, da Trangen ſaa vel til Kirker ſom til en Præſt er ſtor.

Da denne Sag maa afgøres i Forbindelse med andre af lignende Beſtaffenhed, gør Udvalget ingen Indſtilling.

59. Fra forhenværende Portør ved Statsbanedriften, S. S. Lavendt af Vejle om forhøjet Underſtøttelse. (Indbragt den 29de November 1890 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ſte Valgkreds, Duſen).

Andrageren ophjser, at han i Juli Maaned f. A. kom til Skade under Udførelſen af ſin Tjeneste og maatte derefter lade ſit ene Ben amputere. Da han derved blev uſkiftet til at forrette det med Portørpoſten forbundne legemlige Arbejde, indgav han, der tidligere havde været Købmand og var vant til Kontorforretninger, et Andragende til Generaldirektoratet for Statsbanedriften om at ſaa en Skriverplads eller lignende, men erholdt det Svar, at han ingen ſaadan Stilling kunde erholde, og opſagdes til at fratræde ſin Stilling fra Udgangen af Marts Maaned, medens det dog blev ham betydet, at han kunde anſøge om en Underſtøttelse. En ſaadan paa 300 Kr. erholdt han da ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 31te Marts 1890. Da dette Beløb imidlertid ikke er tilſtrækkeligt til hans og Familiens (Kone og to Børn) Underhold, og da han forgæves har ſøgt at ſkaffe ſig privat Beſkæftigelse og at erholde en Plads i et af Jærnbanens Kontorer, ligesom ogſaa en Anſøgning til Ministeriet om en forhøjet Underſtøttelse er bleven afſlaaet, andrager han om Rigsdagens Biſtand til opnaa den.

Udvalget gør ingen Indſtilling.

60. Fra Enkefru E. Chr. Brun af Kjøbenhavn om Underſtøttelse. (Indbragt den 1ſte December 1890 af Folketingsmanden for Frederiksberg Amts 3dje Valgkreds, Dineſen).

Andragerinden, der er Enke efter pensioneret Toldkontrollør B. S. Brun, med hvem hun blev gift efter hans Aſſedigelse, bemærker, at hendes Mand i 37 Aar har tjent Staten i forſtellige Stillinger, dels ſom Lærer ved Sætatens Drengeskole dels i Toldſaget, af hvilket han aſſedigedes ved Konſumtionens Ophævelse. Han levede derefter i trange Aar og med et nedbrudt Helbred, ſaa at han i de ſidſte Aar af ſin Levetid ikke var i Stand til at udrede de beſeede Bidrag til Enkepensionſkaſjen. Da han døde paa St. Hans Høſpital, 81 Aar gammel, efterlod han hende med en niaarig Datter i højt trange Aar og uden Ret til Penſion. Efterat hun derefter i de følgende Aar meget haardt har maattet kæmpe for Datterens Opdragelse og deres tarvelige Udkomme, er hendes Kraft nu brudt, ſaa at hun intet kan fortjene, og hun anſøger derfor Rigsdagen om at ſtaffe hende en Underſtøttelse, efterat Marineministeriet paa et Andragende om en ſaadan har ſvaret hende, at man ikke ſer ſig i Stand til, paa Grund af den korte Tid, hendes Mand har været anſat ved Sætatens Drengeskole, at yde hende nogen ſaft aarlig Underſtøttelse, men at man, henſet til hendes trængende Omſtændigheder, vil tilſtaa hende en Huſlejehjælp af 20 Kr. aarlig.

Udvalget gør ingen Indſtilling.